

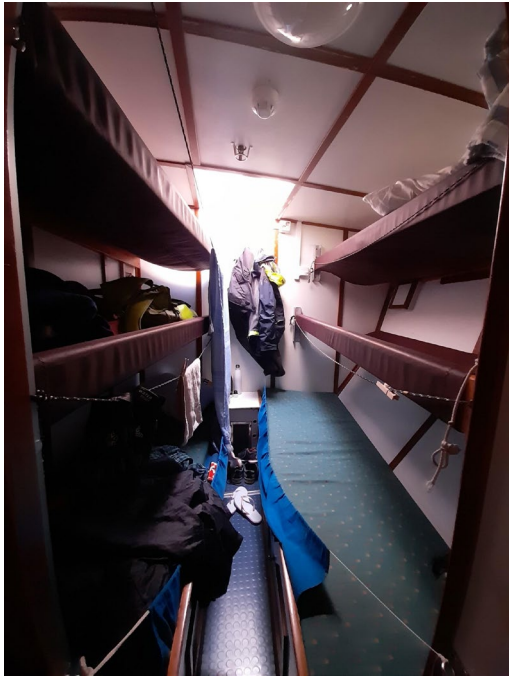
Yli 3000 merimailin matka

Ympäröivä meri antaa mahdollisuuden irrottautumiseen todellisuudesta, omasta arjesta sekä tutuista rutiineista. Olen mielestäni mielettömän onnekas, sillä sain tämän mahdollisuuden, päästessäni perämiesharjoitteluun Suomen Purjelaivasäätiön alukselle, koululaiva Kuunari Helenalle. Vajaa 30 vuotias, 39 metriä pitkä oleva purjelaiva tulee olemaan (kelluva) kotini melkein kuuden viikon ajan, kun suunnitelmissa on purjehtia Turusta (lue; Suomen Las Palmas, niinkuin eräs kippari kerran tokaisi) Cherbourgin sekä Lissabonin kautta, aina Espanjan auringon alle, Gran Canarialle, Las Palmasin kaupunkiin.

Kuunari Helena, lähes 30 vuotias purjelaiva.

Lauantaina 25.09.2021 oli aika astua miltein kahden pitkän vuoden jälkeen takaisin Helenan kannelle. Samalla alkoi sopeutuminen aluksen käytäntöihin sekä toimintatapoihin. Päivän aikana pääsin myös kotiutumaan hyttiini, jonka tulisin jakamaan oman vahtiryhmäni kanssa.

Joku saattaisi ajatella hytin olevan pieni, noh onhan se sitäkin, mutta se on enemmänkin kodikas. Tässä kyseisessä paapuurin hytissä vietin n. 4 viikkoa.

Syksyinen mutta aurinkoinen Turku jäi lauantaina taaksemme ja matkamme kohti Ranskan Cherbourgia alkoi köysien irrotessa klo 1600. Suuri joukko ihmisiä oli saattamassa meitä matkaan, sillä Helena palaisi takaisin Turkuun seuraavan kerran vasta keväällä 2022.

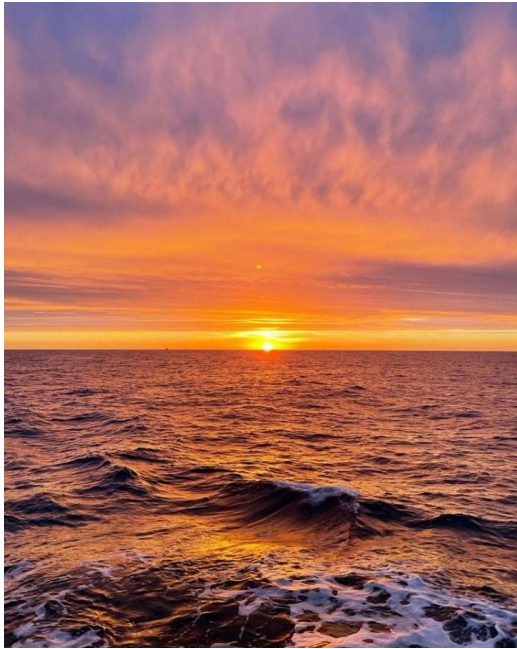
Köysien irrotessa elämä aluksella alkoi kulkemaan vahtivuoro kerrallaan, joita Helenalla on kolme; merivahti, jonka pääasiallinen tehtävä on ohjata alusta, navigoida sekä tarvittaessa nostaa/ laskea sekä trimmata purjeita. Aluksella on myös stand by - vahti, jonka tehtävänä on huolehtia ruuanlaitosta sekä siivouksesta aluksella. Kolmas vahti on vapaavahti, jolloin aika yleensä kuluu voimia keräämällä eli nukkumalla - Tai ainakin itse suosin!

Perämiesharjoittelussa sain mahdollisuuden tehdä reittisuunnitelman merikartalle sekä Tanska-Alankomaat että Espanja-Portugali välille.

Perjantaina 08.10.2021, melkein kaksi viikkoa purjehdusta sekä 1353 merimailia takanamme, saavuimme aurinkoiseen sekä hyvinkin kesäisen oloiseen pieneen ranskalaiseen kaupunkiin, Cherbourgiin (lämpötila oli saapuessamme lähemmäs + 20°C, joka tuntui kyllä hyvinkin hämmästyttävältä näin lokakuussa). Matka Cherbourgiin Tanskan (Kööpenhamina), Saksan (Brunsbüttel) sekä Alankomaiden (Terschelling) kautta oli ollut mahtava, sillä olimme saaneet kokea sekä Itämeren että Pohjanmeren parhaimmillaan. Välillä olimme nimittäin menneet 12 solmun vauhtia, tuulen ollessa jopa 24 m/s:ssa!

Olimme lisäksi saaneet nähdä sekä auringonnousut että -laskut, kuitenkin yöllisiä tähtitaivaita, tähdenlentoja sekä linnunrataa unohtamatta..

Pienistä asioista nauttiminen, kuten tästä upeasta auringonlaskusta, on vain parasta.

Legin aikana viikonpäivät olivat todellakin menettäneet merkityksensä (ei ole oikeastaan väliä, että onko keskiviikko vai lauantai), sillä Helenalla elää niin täysin aluksen omaa arkea, kuin olisi pienessä kuplassa, suljettuna ulkomaailmasta - Toisaalta välillä pienessä purjelaiva - kuplassa eläminen on kaikki, mitä ihminen juuri sillä hetkellä tarvitsee...

Merellä ollessaan tuntee itsensä tietyllä tavalla vapaaksi. Huolet sekä murheet jäävät maihin. Merellä saa mahdollisuuden tutustua itseensä sekä miettiä omaa elämäänsä uusista näkökulmista, joita ei ole välttämättä tullut edes ajatelleeksi.

Tiistaina 12.10.2021 oli aika jättää Cherbourg taaksemme ja matkamme Biskajanlahden yli kohti Portugalia oli alkanut. Biskajanlahti on minulle entuudestaan tuttu, sillä ylitin sen kesällä 2019 Vahine nimisellä purjeveneellä, joka on 65 jalkainen Swan. Sy Vahine on Suomen Purjelaivasäätiön toinen alus.

Biskajanlahti, vesialue Ranskan ja Portugalin välillä. Monet ovat kuulleet, mutta vain harvat ovat sen kokeneet. Olen saanut mahdollisuuden kokea sen jo kahdesti.

Vahinella purjehtiessani, Biskajanlahdella tuuli oli ollut yli 25 m/s. Kuitenkin tänä vuonna ylitys oli helpompi, sillä tuuli oli vain noin 13 m/s. Vaikka tuulta olikin Biskajanlahdella kohtalaisesti, kolmen vuorokauden jälkeen saavuimme Espanjan luoteisosassa sijaitsevaan A Coruñan kaupunkiin. Matkalla Cherbourgista A Coruñaan saimme useasti matkaseuraa, sillä delfiinit sekä valaat tulivat tervehtimään meitä aina välillä.

Kaikenlaiset matkaseuralaiset olivat kyllä mukavaa seuraa. Reissuun lähtiessä ei ikinä voi tietää kenet tapaa ja se vasta hienoa onkin. Samojen kiinnostuksen kohteiden jakaminen toisen kanssa, joka ymmärtää, on vain ihan parasta.

Tässä kuvassa navigointi tapahtui ilman kompassia, maastosta löytyvien kiintopisteiden avulla. Ruorimiehen tehtäviin kuuluu navigoinnin lisäksi yytsikissä oleminen, tietenkin tähyistäjät on oltava myös erikseen. Kuvassa ollaan "sharp lookout."

Maanantaina 01.11.2021, yli 5 viikkoa purjehdusta takana, saavuimme Gran Canarialle Las Palmasin kaupunkiin. Merimaileja kertyi koko matkan ajalta huikeat 3376 mutta kokemuksia sekä muistoja senkin edestä.

Reissu on opettanut ja antanut minulle todella paljon ja olen vain niin kiitollinen sekä onnellinen, että sain mahdollisuuden purjehtia näinkin pitkän matkan. Lisäksi pääsin vierailemaan upeisiin kaupunkeihin sekä tutustumaan aivan ihaniin ihmisiin.

Kuitenkin täytyy muistaa, että jokainen matka tulee päätökseen jossain vaiheessa ja nyt se on minulla, sillä päämäärään, joka tuntui niin kaukaiselta melkein kuusi viikkoa taaksepäin on nyt saavuttu.

Ja eikun kohti uusia seikkailuja..

Ei se määrämpää, vaan se matka.